

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. december 2009
— Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik**

(Sag C-299/08) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2004/18/EF — fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige kontrakter — nationale bestemmelser, der foreskriver en enkelt procedure for tildeling af en definitionsaftale for behovene og den efterfølgende udførelsesaftale — forenelighed med det nævnte direktiv)

(2010/C 24/13)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Kukovec, G. Rozet og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved G. de Bergues, J.-C. Gracia og J.-S. Pilczer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 2, 28 og 31 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelsesktrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114) — anvendelse af proceduren med forhandling uden offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse i tilfælde, som ikke har hjemmel i direktiv 2004/18 — sontring mellem »definitionsaftaler«, der er omfattet af direktivet, og »udførelsesaftaler«, der ikke er omfattet af disse bestemmelser — tilsidesættelse af ligheds- og gennemsigtsprincippet

Konklusion

- 1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 28 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelsesktrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, idet den har vedtaget og opretholdt artikel 73 og 74-IV i lov om offentlige aftaler, vedtaget ved lovdekret nr. 2006-975 af 1. august 2006, i det omfang disse bestemmelser fastsætter en fremgangsmåde for definitionsaftaler, som giver en ordregivende myndighed mulighed for at tildele en udførelsesaftale (for tjenesteydelser, indkøb eller arbejder) til en blandt indehaverne af de oprindelige definitionsaftaler ved et udbud, der er begrænset til disse indehavere.
- 2) I øvrigt frifindes Den Franske Republik.
- 3) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 272 af 25.10.2008.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. november 2009
— Krzysztof Filipiak mod Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu, Republikken Polen)**

(Sag C-314/08) ⁽¹⁾

(Indkomstskattelovgivning — ret til fradrag i beskatningsgrundlaget for bidrag til social sikring — ret til skattenedsættelse under hensyn til indbetalte sygesikringsbidrag — afslag, hvis bidragene er indbetalt i en anden medlemsstat end beskatningsstaten — forenelighed med artikel 43 EF og 49 EF — dom afsagt af den nationale forfatningsdomstol — de nationale bestemmelsers forfatningsstridighed — udskydelse af det tidspunkt, hvor disse bestemmelser ikke længere har bindende virkning — fællesskabsrettens forrang — betydning for den forelæggende ret)

(2010/C 24/14)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Krzysztof Filipiak

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Wojewódzki Sąd Administracyjny — fortolkning af artikel 10 EF og 43 EF — national indkomstskattelovgivning, hvorefter retten til at foretage fradrag for bidrag til social sikring i beskatningsgrundlaget og fradrag for bidrag til sygesikring i skatten er begrænset til kun at gælde for bidrag, som er indbetalt i den pågældende medlemsstat

Konklusion

- 1) Artikel 43 EF og 49 EF er til hinder for en national lovgivning, i medfør af hvilken en hjemmehørende skattepligtig udelukkende kan opnå, dels at det beløb, som udgøres af bidrag til social sikring, som er betalt i løbet af beskatningsåret, fradrages i beskatningsgrundlaget, dels at den indkomstskat, som den pågældende skal betale, nedsættes under hensyn til sygesikringsbidrag, som er indbetalt i denne periode, såfremt nævnte bidrag er indbetalt i beskatningsmedlemsstaten, mens sådanne fordele nægtes, såfremt bidragene indbetales i en anden medlemsstat, selv om der ikke er blevet foretaget fradrag for disse bidrag i sidstnævnte medlemsstat.